

فرهنگ

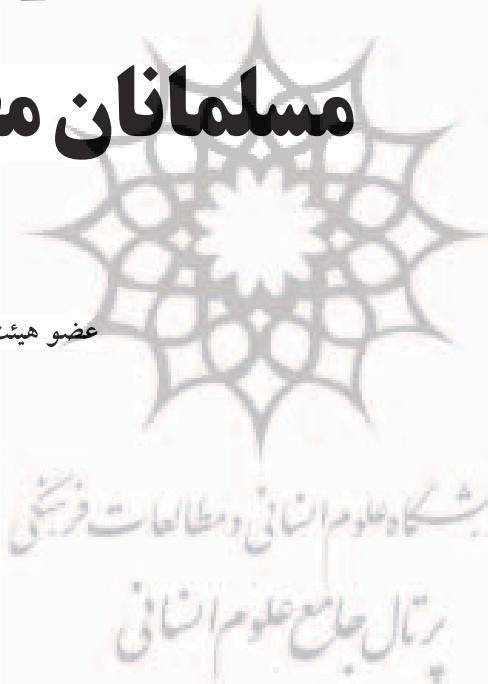
نقش مسجد

در سازمان یابی

مسلمانان مقیم انگلستان

دکتر حسن کریمیان

عضو هیئت علمی گروه باستان‌شناسی دانشگاه تهران

مقدمه

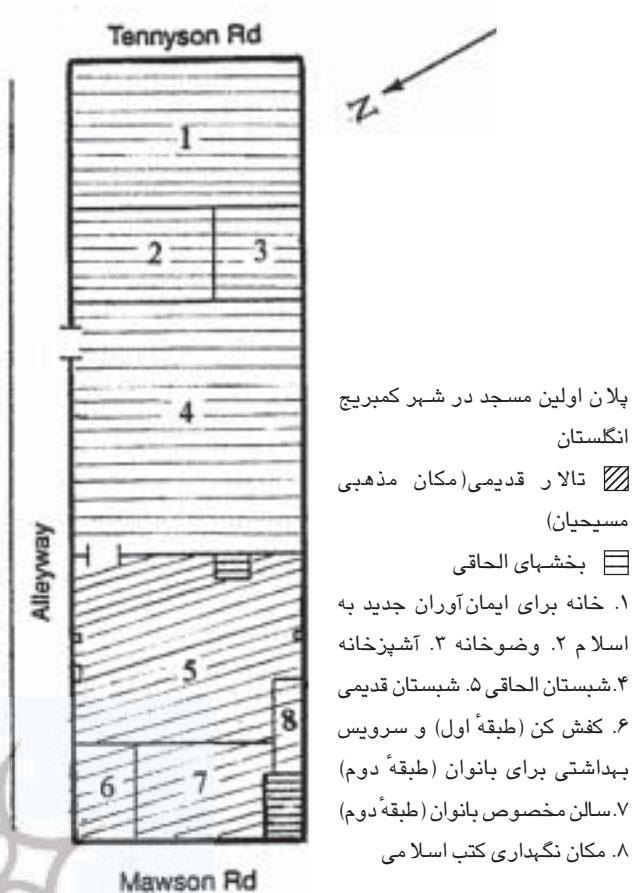
کشور پادشاهی انگلستان (United Kingdom) با مساحتی معادل ۴۴۱۱۰ کیلومتر مربع، جمعیتی حدود ۶۳ میلیون نفر را در خود جای داده است. با استناد به دایرة المعارف بریتانیکا، تا سال ۱۹۵۰م، تقریباً همه ساکنان این کشور مسیحی مذهب بودند. از این زمان به بعد، گروههای مذهبی متعددی از هند، پاکستان، بنگلادش و دیگر کشورها به این کشور مهاجرت کردند. روند این مهاجرت بحدی افزایش داشته است که هم اکنون، بعد از مسیحیان، مسلمانان با جمعیتی معادل دو میلیون نفر، ۳/۱۷ درصد، اصلی‌ترین اقلیت مذهبی ساکن در این کشورند. هندوها و سیکها نیز به ترتیب در مقام دوم و سوم جای می‌گیرند [۱۲-۱۳]. Atkins ,

بنگلادش که از سوی شرکتهای انگلیسی به این مناطق کوچانده شدند، به کارگری در کارخانجات بافتگی مشغول گردیدند. استقرار این گروه‌ها، زمینه مهاجرت تدریجی وابستگانشان را فراهم کرد. بدین ترتیب، بتدریج بر جمعیت مسلمانان ساکن در این کشور افزوده شد. روند این مهاجرت به گونه‌ای در حال افزایش است، که سیاستمداران انگلیسی را به اندیشهٔ مهار آن وا داشته است [BMC, Bradford in brief].

مطالعهٔ چگونگی انتباط این گروه‌های مهاجر با محیط جدید، ممکن است توجه محققان علوم اجتماعی را جلب کند. آیا این مردم همه آداب، سنت و روشهای زندگی خود را در محیط جدید نیز به اجرا درآورده‌اند؟ آنان برای اجرای مراسم اجتماعی و عبادی خود از چه مکانهایی استفاده می‌کنند؟ پرسش اخیر، نقطهٔ عطف تحقیق حاضر است. از این رو، تلاش خواهد شد با استناد به اطلاعات به دست آمده از مطالعهٔ موردى در دو شهر کمبریج «Cambridge» و برادفورد «Bradford»، روند احداث و توسعهٔ مساجد و نقش این اماکن در سازمان یابی جامعهٔ مسلمانان انگلیس، بررسی شود.

اولین مساجد در کمبریج

شهر کمبریج، در بخش جنوبی انگلیس و در فاصلهٔ ۹۶ کیلومتری شمال شرقی شهر لندن قرار دارد. نژاد، ملت و سابقهٔ اجتماعی جامعهٔ مسلمانان این شهر، متفاوت است. بیشتر آنان پاکستانی و بنگلادشی‌الاصل، و بقیه از اهالی کشورهایی همچون: هند، ترکیه، مراکش، شرق آفریقا و عربستان سعودی اند. قریب بیست خانوارهٔ انگلیسی‌الاصل که به دین اسلام روی آورده‌اند، بخشی از این جامعه را تشکیل می‌دهند [Insoll, Archaeology and world Religion 139]. اما بیشترین آنان در استانهای مرکزی «West Midland» و شمال آن «West yorkshire» سکونت دارند. به نظر می‌رسد علت اصلی تمرکز مسلمانان در این دو ناحیه، با دلیل حضور آنان در انگلیس مرتبط باشد. حتی، امروزه نیز بخش قابل توجهی از فعالیت اقتصادی ساکنان مناطق ذکر شده، دامداری است [Atkins, The Encyclopaedia of Britannica, 29]. وجود دام فراوان، سبب گسترش صنایع مرتبط، از جمله کارخانجات بافتگی، در این مناطق بوده است. اولین گروه‌هایی از اهالی هند، پاکستان و

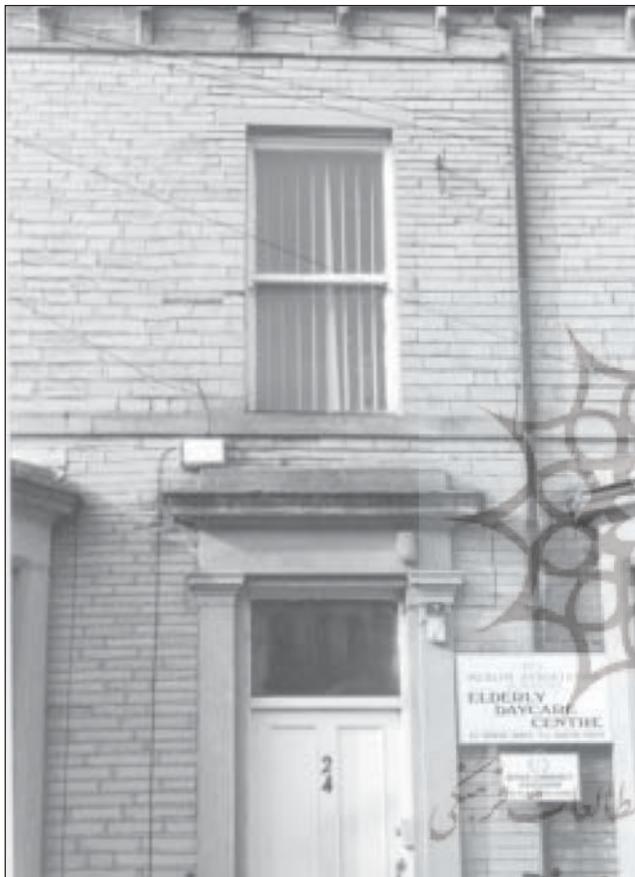
نمای واحدهای مسکونی که شهرداری برادفورد از هرگونه تغییر در آنها جلوگیری می‌کرد.

مسجد جامع و اولین مسجد شهر برادفورد، انگلستان

شده بود، استفاده از آن به عنوان یک مسجد بیشتر ممکن بود. به همین دلیل، این ساختمان در سال ۱۹۸۲م، به طور رسمی به عنوان مسجد معرفی و نشانه‌گذاری شد. به علاوه، به دلیل آنکه وسعت تالار امکان بهره‌گیری از آن را در اجرای مراسم اجتماعی مانند: جشنها و اعياد فراموشی کرد، و طبقهٔ دوم آن نیز از قبل برای تجمع باشون احداث شده بود، بعدها به عنوان مرکز اسلامی ابویکر صدیق «Center Abo Bakr Siddig Islamic» نامیده شد. با خرید و الحاق تدریجی بنای‌های مجاور، بتدریج به گونه‌ای بر وسعت آن افزوده گردید، که مسجد فعلی معادل ۱/۵ برابر تالار اولیه وسعت یافته است.

تالار قدیم مسجد در دو طبقه ساخته شده است. کفش کن،

اتحادیهٔ مسلمانان برادفورد و مرکز تجمع سالمدان مسلمان

شبستان و اتاقی برای نگهداری کتب مذهبی، در طبقهٔ همکف قرار گرفته‌اند. طبقهٔ فوقانی با حفظ کاربری اولیه‌اش، برای استقرار باشون استفاده می‌شود. بخش الحاقی از خیابان «Alley way» قابل دسترسی است، و فضاهای آن عبارتند از: شبستانی بزرگ، آشپزخانه، و ضوخانه و اتاقی که برای گروندگان جدید به اسلام در نظر گرفته شده است. بدین ترتیب، مسجد دارای دو شبستان قدیم و جدید است. معلوم نیست به چه دلیل در هیچ‌کدام از این دو شبستان، محراب ساخته نشده است. وجود منبر در شبستان قدیم، نشانهٔ استفاده بیشتر از آن، بویژه در فصلهای سرماست.

در سال ۱۹۸۱م، پروژه‌ای برای تبدیل شکل و نمای این بنا به یک مسجد ستّی با گنبد طلایی و مناره‌ها به اجرا گذاشته شد [CEN, 21 July 1981]، اما به دلایل مختلف، به حالت نیمه‌تمام باقی مانده است.

مانند منچستر، با مسیحیان در آمیخته‌اند. با این حال، فقط مسجد است که می‌تواند جمعیت مسلمانان این شهر را به عنوان جامعهٔ واحد اسلامی، بازسازی کند و پراکندگی نژادی‌شان را نیز تحت شعاع قرار دهد.

بر اساس آمار منتشره به سال ۱۹۷۳م، در این شهر فقط دو هزار مسلمان سکونت داشتند [CEN, 26 January 1973]. همزمان با رشد جمعیت مسلمانان در ۲۵ سال گذشته، جامعهٔ مسلمانان کمربیج نیز قویاً رشد کرده، و هم اکنون به طور شاخص در سطح انگلستان ظاهر شده است. به علاوه، همزمان «تعداد مساجد انگلستان نیز از ۱۶ باب در سال ۱۹۶۹م، به ۴۵۲ باب در سال ۱۹۹۰م رشد کرده است [Nielsen, Muslims in western Europe, 45]». به سال ۱۹۷۲م،

تابلوی اولین مساجد احداث شده در شهر برادفورد، انگلستان

۱۷۵ نفر از مسلمانان ساکن خیابان «Chesterton Road»، یک خانهٔ معمولی ایواندار را خریدند، و به عنوان مسجد از آن استفاده کردند. از آنجا که این ساختمان در اصل واحد مسکونی بود، هیچ ضلع آن به سوی قبلهٔ قرار نمی‌گرفت. به همین علت، برای نماز خواندن چندان مناسب نبود. این واقعیت، در روزنامهٔ محلی «Cambridge News» این چنین منعکس شد: «... نمازگزاران در یک خط موازی با زاویه‌ای که به سوی جنوب شرقی است، می‌ایستند» [CEN, 6 July 1976]. با اینهمه، مشکل اصلی آن بود که شورای شهر، مکرراً مسلمانان را برای استفاده غیرقانونی از خانهٔ مسکونی تحت فشار قرار می‌داد [CEN, 21 July 1982 and 12 February 1983]. از این رو، آنان در خیابان «Mawson Road» خارج شدند و به عنوان مسجد از آن استفاده شد. این تالار در اصل، مکان اجرای مراسم مذهبی مسیحیان بود که بعدها، به خانهٔ بارعام یکی از لردها تبدیل شده بود [CEN, 9 June 1988 and 6 September 1989]. از آنجا که این بنا تصادفاً به طرف قبله ساخته

از این رو، به تدریج واحدهای مسکونی با پلاکهای ۲۴، ۲۶، ۲۸ و ۳۲ که به آن متصل بودند، خریده و از درون به هم مرتبط شدند. از آنجا که تمام بناهای خریداری شده در دو طبقه ساخته شده بودند، شکل اولین مسجد شهر نیز به صورت دو طبقه درآمد. با توجه به اینکه این بناهای در بافت تاریخی شهر «Conservation area» قرار داشتند، مرمت و تبدیل نمای آنها به یک مسجد اسلامی، به دلیل اعمال محدودیتهای حفاظتی از سوی شورای شهر، بدون اجرا باقی ماند.

نمای بنا به صورت پنج واحد مسکونی متصل به هم باقی مانده، و دارای پنج ورودی است. در نمای این بنا نیز - مانند اولین مسجد کمپریج - از گنبد، منار و دیگر عنصرهای تریینی خبری نیست. فقط یک تابلو، بنا را به عنوان مسجد معرفی می‌کند.

برخلاف نمای بنا، و با وجود محدودیتهای حفاظتی، درون آن به اندازه‌ای تغییر یافته که به راحتی نشانده‌ند یک مسجد است. فضاهایی مانند: آشپزخانه، کفش کن و سرویس‌های بهداشتی، در طبقه همکف قرار گرفته‌اند.

فضاهای طبقه اول، متنوعند. غیر از شبستان وسیع، فضاهایی نیز به دفتر مرکز اسلامی شهر، دفتر امام جماعت مسجد و اتاق کامپیوتر اختصاص یافته است. به علاوه، خانه‌هایی برای تجمع پیرمردان و کهنسالان در نظر گرفته شده است. بخشی از هزینه‌های جاری مسجد، از محل اجاره خانه مسکونی، که دقیقاً به فضای شبستان چسبیده است، تأمین می‌شود.

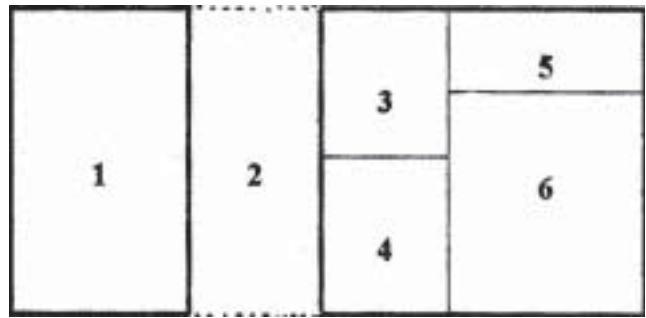
نکتهٔ حائز توجه این است که مسلمانان این شهر مسلمانان کمپریج، پس از چند سال از تأسیس مسجد، برای تشکیل «اتحادیه مسلمانان برادفورد» در همین مکان اقدام، و پس از اخذ مجوز از شورای شهر، تابلوی آن را در کنار تابلوی مسجد نصب کردند.

بتدریج، این اتحادیه واحدهای مشابهی را در دیگر مناطق مسلمان نشین شهر خرید، و آنها را به مسجد تبدیل کرد. از جمله این بناهای ساختمانی قدیم - ساخته شده به سال ۱۸۹۷ م - در خیابان «Margarate Road» است، که امروزه با نام مسجد نورالاسلام نامیده می‌شود.

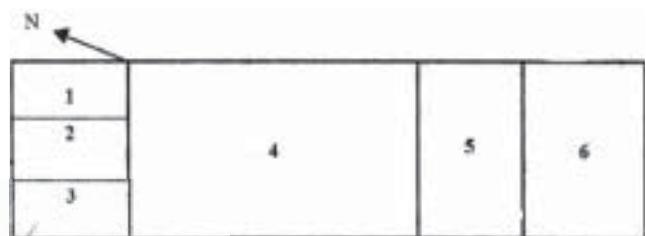
رونمای تبدیل بناهای مسکونی، کارگاهها یا حتی کلیساها به مساجد و همچنین احداث مساجد جدید با مشخصات مساجد شرقی، به گونه‌ای افزایش یافته است که در کتاب راهنمای مسلمانان انگلستان،

مسجد نورالاسلام، ساختمانی با قدمت ۱۰۵ سال که اینکه به عنوان مسجد مورد استفاده قرار گرفته است.

پلان طبقه همکف نخستین مسجد در شهر برادفورد، انگلستان
۱. زیرزمین. ۲. راه سرپوشیده به پشت مسجد. ۳. سرویس بهداشتی. ۴. آشپزخانه
۵. کفشهای کن. ۶. وضوگاه

پلان طبقه اول نخستین مسجد در شهر برادفورد، انگلستان
۱. دفتر مرکزی اتحادیه اسلامی شهر برادفورد. ۲. دفتر امام جمعه. ۳. اطاق رایانه (کامپیوتر). ۴. شبستان مسجد. ۵. واحد متعلق به متولی مسجد. ۶. مرکز تجمع روزانه مسلمانان سالخورده

مساجد اولیه در برادفورد

نمونه‌ای دیگر از نخستین مساجد احداث شده در انگلستان، در شهرستان برادفورد شناسایی شده است. این شهرستان با جمعیتی معال ۶۰۰ هزار نفر، در ایالت یورکشاير『Yorkshire』قرار دارد. بر اساس آمار منتشره از سوی شورای شهر برادفورد، تا سال ۱۹۹۰ م قریب ۹۰ هزار نفر مسلمان در این شهر سکونت داشتند [Management, Strategic BMC]. از این تعداد، ۷۰ هزار نفر پاکستانی و بقیه هندی، بنگلادشی یا از دیگر کشورهای اسلامی اند. افزایش جمعیت مسلمانان در بخش‌های مرکزی این شهر، به اندازه‌ای است که مالکان انگلیسی، به ناجار بنای خود را می‌فروشنند، و شهر را به سوی مناطق حومه‌ای ترک می‌کنند. بر اساس گزارش مستند مرکز اسلامی برادفورد『Muslim Association of Bradford』 تقریباً ۶۰ درصد ساکنان مناطق شهری را مسلمانان تشکیل می‌دهند. درصد عمده‌ای از این جمعیت، حنفی مذهبند، همچنین، قریب ۲۵۰ خانواده شیعه مذهب، در این شهر سکونت دارند.

بر اساس اسناد موجود در مرکز اسلامی برادفورد، در سال ۱۹۵۵ م مسلمانان این شهر، ساختمان شماره ۳۰ Howard Street را - که یک واحد مسکونی قدیم در خیابان『Howard Street』 بود - خریدند، و از آن برای انجام دادن فرایض دینی استفاده کردند. خوشبختانه، این بنا و بنایی مجاور آن، در جهتی احداث شده بودند که یکی از اصلاح آنها، با محور قبله انطباق داشت.

مسجد نورالاسلام، بر روی سنگ نمای بنا تاریخ ۱۸۹۷ میلادی قابل ملاحظه است.

نکته مهم دیگر، نقش این مکانهای عبادی در گرد همایی و سازمان یابی مسلمانان در چارچوب اتحادیه های اسلامی است. بدیهی است که در کشورهای صنعتی مانند انگلستان، فقط مسجد می تواند در ایجاد ارتباط مداوم و منظم بین مسلمانان مؤثر باشد. از این رو، به نظر می رسد که مسلمانان مقیم این کشور با درک صحیح نقش کلیدی مسجد در ایجاد پیوند مسلمانان، اتحادیه های اسلامی خود را در درون این بنها سازمان داده و با اعمال برنامه های گوناگون تعداد مساجد را در سطح قابل توجی بیشتر کرده اند.

انتشار یافته به سال ۲۰۰۱م، نام و مشخصات ۴۰ مسجد در این شهر، به ثبت رسیده است [Community, Muslim Directory, 180-183]. [Muslim

بدون تردید، افزایش تعداد مساجد در این کشور، نتیجه فعالیت اتحادیه های اسلامی است که مانند دو مورد مطالعه شده، در اولین مساجد شهرها تأسیس شده اند. این اتحادیه ها با تشکیل جلسات متعدد، دعوت از مسلمانان و اخذ آراء و حمایتی ای آنان، امور اجتماعی آنان را سازمان می دهند. این امور، طیف وسیعی از وظایف را شامل می شود، که توسعه مساجد، در رأس آنها قرار دارد.

نتیجه

مکان عبادی مسلمانان در انگلستان، تا حدی متفاوت با آنچه در سرزمینهای اسلامی رایج است، با محدودیتهای موجود و شرایط زیست آنان هماهنگ شده است. تعداد قابل توجهی از مساجد انگلستان، به ویژه مساجدی که در سالهای نخستین مهاجرت مسلمانان به این کشور احداث شده اند، در اصل کاربری دیگری داشته اند. به همین علت، این مساجد، گنبد، مناره، ایوان و حتی محراب ندارند.

منابع :

1. Atkins, Ralpg, Charles, "United Kingdome" The New Encyclopaedia of Britannica, UK, 1993
2. Bradford in brief, Bradford Metropolitan Council, 1999
3. Ibid, Strategic Management: A review of strategic demographic economic and social trend, Bradford Metropolitan Council, 1990
4. CEN (Cambridge Evening News), "Gash Available for Building Mosque in City", 21 July 1981
5. Ibid, "Moslems in city can keep Spiritual Home", 12 February 1981
6. Ibid, "moslem Plan Mosque in City House", 26 January 1973
7. Ibid, "Muslims find new Home", 6 September 1982
8. Ibid, "peaceful Haven where Muslim Faith Meet", 26 November 198
9. Ibid, "small Building is Spiritual Centre for County Muslims", 9 June 1988
10. "Terraced House in Mecca for city's Islamic Faith", 6 July 1976
11. Ibid, "Untitled" 13 September 1990
12. Insoll, T, Archaeology and World Religion, London and New York, ROUTLEDGE Press, 2001
13. Muslim Association of Bradford, Constitutional of the association and other documents (Unpublished)
14. Muslim Community, Muslim Directory: An Essential Guide of Service and Business for the Muslim Community in United Kingdom, UK, 2001
15. Nielsen, J, Muslims in Western Europe, Edinburgh, Edinburgh University Press, 1995

مسجد نورالاسلام، برادفورد انگلستان